

ÎNCHEIERE

15 mai 2019

mun.Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Oleg Sternioală
Galina Stratulat
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de Aliona Tanas, reprezentată de avocatul Galina Reșulschi,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Aliona Tanas împotriva lui Maxim Cavruc privind stabilirea domiciliului copilului minor, încasarea pensiei de întreținere a copilului minor,

împotriva deciziei din 29 noiembrie 2018 a Curții de Apel Cahul,

c o n s t a ț ă :

La 16 ianuarie 2018 Aliona Tanas a adresat cerere de chemare în judecată împotriva lui Maxim Cavruc privind stabilirea locului de trai a copilului minor, încasarea pensiei pentru întreținerea copilului minor XXX, născut la XXX, în mărime de 1000 lei lunar din data depunerii cererii de chemare în judecată și pînă la atingerea majoratului, cît și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că Maxim Cavruc este fostul ei concubin. Din concubinaj cu pîrîtul la XXX s-a născut copilul XXX.

A susținut că reieșind din faptul că pîrîtul deseori este plecat peste hotarele țării și nu acordă ajutor material pentru întreținerea copilului solicită încasarea pensiei pentru întreținerea copilului în mărime de 1000 lei lunar.

Avînd condiții bune de trai pentru creșterea și dezvoltarea copilului, cît și reieșind din atașamentul copilului față de ea solicită și determinarea domiciliului copilului minor cu ea.

A indicat că la 11 ianuarie 2018 de Judecătoria Cahul, a fost eliberată ordonanță de protecție în privința sa ca victimă a violenței în familie, cu următoarele măsuri de protecție: Maxim Cavruc să nu se apropie de bunul imobil unde dînsa locuiește, să stea departe de ea la o distanță de 100 metri și să nu contacteze cu ea. Măsurile de protecție sau aplicat pe termen de 3 luni.

Prin hotărîrea din 22 iunie 2018 a Judecătorei Cahul, sediul Central, s-a admis cererea de chemare în judecată depusă de Aliona Tanas împotriva lui Maxim Cavruc privind stabilirea domiciliului copilului minor, încasarea pensiei de întreținere a copilului minor.

S-a stabilit domiciliul copilului minor XXX, născut la XXX, cu mama Aliona Tanas.

S-a încasat de la Maxim Cavruc, născut la XXX, originar din s.Baurci Moldoveni, r-ul Cahul în beneficiul Alionei Tanas, născută la XXX, pensia pentru întreținerea copilului minor XXX, născut la XXX, în cuantum de 850 lei lunar începând cu data de 16 ianuarie 2018 pînă la atingerea majoratului copilului.

S-a încasat de la Maxim Cavruc în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 306 lei.

S-a respins cerința reclamantei cu privire la compensarea cheltuielilor de judecată.

Prin decizia din 29 noiembrie 2018 a Curții de Apel Cahul, s-a admis apelul declarat de avocatul Galina Reșulschi în interesele Alionei Tanas.

S-a casat parțial hotărîrea din 22 iunie 2018 a Judecătorei Cahul, sediul Central, în partea respingerii cerinței reclamantei Aliona Tanas cu privire la compensarea cheltuielilor judiciare, adoptată în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Aliona Tanas împotriva lui Maxim Cavruc privind stabilirea domiciliului copilului minor, încasarea pensiei de întreținere a copilului minor, cu rejudecarea pricinii și pronunțarea unei noi hotărîri în această parte, după cum urmează:

S-a încasat din contul lui Maxim Cavruc în beneficiul Alionei Tanas cheltuielile de judecată suportate pentru achitarea taxei de stat în sumă de 100 lei și pentru asistența juridică în mărime de 1500 lei.

În rest, hotărîrea din 22 iunie 2018 a Judecătorei Cahul, sediul Central, s-a menținut.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a stabilit că prima instanță a constatat și a elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii în ce privește faptul stabilirii domiciliului copilului minor cu mama, Aliona Tanas cît și încasarea de la Maxim Cavruc a pensiei pentru întreținerea copilului minor XXX în cuantum de 850 lei lunar, însă cerința privind compensarea cheltuielilor judiciare neîntemeiat a fost respinsă.

A constatat că concluzia primei instanțe privind respingerea pretenției de compensare a cheltuielilor de asistență juridică și a taxei de stat este greșită, rezultată din aprecierea incorectă a materialului probator propus de părți în raport cu prevederile legale aplicabile raportului juridic în litigiu or, potrivit ordinului de plată nr.777951 din 15 ianuarie 2018, Aliona Tanas a achitat CA „Reșulschi Galina” suma de 3000 lei pentru asistența juridică.

A stabilit că avocatul Galina Reșulschi a participat la 2 ședințe de judecată în prima instanță astfel, ținînd cont de necesitatea și rezonabilitatea cheltuielilor pentru asistență juridică, complexitatea cazului, v-a încasa din contul lui Maxim Cavruc suma de 1500 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică, suma care este reală, necesară și rezonabilă.

La 24 ianuarie 2019 Aliona Tanas, reprezentată de avocatul Galina Reșulschi, a declarat recurs împotriva deciziei din 29 noiembrie 2018 a Curții de Apel Cahul,

solicitând casarea parțială a deciziei instanței de apel cu încasarea cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 1500 lei.

A indicat drept temei de declarare a recursului prevederile art.432 alin.(2), lit.c) Cod de procedură civilă.

În susținerea recursului a menționat că prima instanță prin faptul admiterii cererii de chemare în judecată și respingerea cerinței privind încasarea cheltuielilor de judecată de la pîrît a admis o ingerință în dreptul reclamantei la apărare prevăzut de Constituție.

A susținut că la evaluarea, determinarea cuantumului compensației acordate, instanța de judecată pentru a face o apreciere corectă urma să țină cont de timpul și munca depusă de avocat, aportul avocatului la soluționarea cauzei, rezultatul obținut or, potrivit Recomandării Uniunii Avocaților cu privire la cuantumul onorariilor avocaților și compensarea de către instanțele de judecată a cheltuielilor de asistență juridică, onorariul de 3000 lei este rezonabil cauzei, necesar pentru examinarea și reprezentarea intereselor reclamantei.

A indicat că instanța de apel greșit a ajuns la concluzia de a încasa din contul pîrîtilui în beneficiul reclamantei a sumei de 1600 lei ce constau din 100 lei taxa de stat și 1500 lei cheltuieli de asistență juridică or, potrivit materialelor cauzei se atestă faptul existenței bonului de plată, a muncii depuse de avocat și necesitatea participării ultimului pentru întocmirea și depunerea cererii de chemare în judecată, participarea în ședințele de judecată și depunerea apelului.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Materialele dosarului atestă faptul că decizia din 29 noiembrie 2018 a Curții de Apel Cahul a fost contestată cu recurs de către Aliona Tanas, reprezentată de avocatul Galina Reșulschi, la 24 ianuarie 2019 în termenul stabilit la art.434 alin. (1) Cod de procedură civilă.

În conformitate cu art. 439 alin. (2), (3) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin.(2).

Examinând admisibilitatea recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Aliona Tanas, reprezentată de avocatul Galina Reșulschi, este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;

- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Aliona Tanas, reprezentată de avocatul Galina Reșulschi, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Or, argumentele invocate în recurs se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanțele ierarhic inferioare și nu redă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate și urmează a fi respins.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei se precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă faptul că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă din recursurile declarate nu rezultă încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Cît privește dreptul justițiabilului „de a fi auzit de o instanță”, garantat de art. 6 § 1 al Convenției Europene a Drepturilor Omului, instanța notează că obligația de a motiva o hotărîre judecătorească poate varia în funcție de natura deciziei în cauză (a se vedea *inter alia*, *Helle vs Finlanda*, 19 decembrie 1997, parag.55; *Hansen vs Norvegia*, 2 octombrie 2014, parag.71-74). De fapt în concepția instanței europene, articolul 6 § 1 nu impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs, care întemeindu-se pe dispozițiile legale specificate, respinge un recurs ca fiind „lipsit de șanse de succes”, ceea ce s-a constatat în cazul de față (a se vedea, *mutatis mutandis*, *Papaioannou vs Grecia*, 2 iunie 2016, parag.45 sau *Baydar vs Olanda*, 24 aprilie 2018, parag.46).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Aliona Tanas, reprezentată de avocatul Galina Reșulschi.

În conformitate cu art.art. 270, 433 lit.a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Aliona Tanas, reprezentată de avocatul Galina Reșulschi.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Oleg Sternioală

judecătorii

Galina Stratulat

Victor Burduh